

Az üvegudvaron innen

Interjú Bencsik Barnabással,
a Glassyard Galéria egyik tulajdonosával

EGED DALMA

Részlet **CSÁKÁNY ISTVÁN** *Tükör által* című kiállításából, 2017, Glassyard Galéria, Budapest

a Glassyard jóvoltából

for: Surányi Miklós

Az Andrásy út és az Opera közvetlen közelében, egy 19. század végén épült bérház első emeleti, nagypolgári lakásában nyílt meg tavaly ősszel a Glassyard Galéria, amely nevét az épületen található „Üveg-udvar” felirat után kapta. Csákány István az egész galériát betöltő nyitó kiállítása több fórumon is az év tárlatai között volt említve – a második, egy nemzetközi csoportos kiállítás megnyitása után a galéria egyik tulajdonosát, Bencsik Barnabást kérdeztük a profilról és célokról.

Mi adta az alapmotivációt a Glassyard Galéria létrehozására, honnan jött a profil ötlete, és mióta tervezik a nyitást?

BENCSIK BARNABÁS: A Glassyard Galéria ötletén két évvel ezelőtt kezdtünk el gondolkodni az üzlettársammal, Csörgő Tündével. Számunkra a helyszín volt a központi kérdés, olyan teret akartunk találni, amely egyedülálló Budapesten abból szempontból,

hogy alkalmas nagy méretű művek bemutatására is. A galéria négy méter fölötti belmagassága és egyértelmű narratívát mutató térrendezése már önmagában is pozicionál: döntő volt, hogy a kiállítótér olyan építészeti karakterjegyekkel bírjon, hogy azok megfelelő inspirációt jelentsenek a művészeknek, érezzék magukat ösztönözve, és kihasználva a lehetőségeket, más dimenzióban kezdjenek el gondolkodni. Úgy láttuk, hogy párhuzamosan az intézmények átstrukturálódásával a művészek részéről egyértelműen megfogalmazódott az igény egy nagy méretekkkel rendelkező üzleti alapon működő kiállítótérre.

A galéria nyitásának ötletét az is erősítette bennünk, hogy tapasztalatunk szerint a 35–40–50 éves művészgeneráció számára mára szemmel láthatóan eltűntek az olyan helyek Budapesten, ahol a komoly, nagy léptékű munkáikat is be tudták mutatni, mint amilyenek a Múcsarnok vagy az Ernst Múzeum terei. Ezek a közintézmények rendelkeztek saját kiállítási büdzsével, így a 2000-es évek elején alkalmasak voltak rá, hogy biztosítsák a művészeknek azt a megjelenést, amelyre karrierjük egy bizonyos fázisában szükségük van.

Az elképzelésünk az volt, hogy ha nyitunk egy helyet, annak térbeli adottságaival mindenképpen ezt a hiányt kell elsődlegesen pótolnia. Azt gondolom, hogy ez sikerült is, hiszen a Glassyard Galéria mintegy 150 négyzetméteres, öt teremből álló kiállítótere a kereskedelmi galériás gyakorlatban egyedülálló Magyarországon, ez a dimenzió már közelít ahhoz, amit például a Múcsarnok egyik oldalsó teremsora tud biztosítani.

Jelenleg öt magyar és egy nemzetközi művészt képvisel a galéria. Milyen irányelveket követnek a művészkör kiépítésénél?

B. B.: A galéria indulásakor első körben azokat a művészeket kerestük fel, akik nagyjából ezt a 40-es, 50-es generációt képviselik, már nemzetközi reputációval és tapasztalattal rendelkeznek, ám még nincs Magyarországon galériás képviseletük.

A művészkör kiépítése összetett és kölcsönös folyamat eredménye, sok feltételnek kell megvalósulnia, folyamatosan dolgozunk a kiépítésén. Jelenleg a Glassyard Galéria által képviselt

PUKLUS PÉTER: *Testcsíkok*, részlet a *Pigment* című kiállításból, 2018
Glassyard Galéria, Budapest
a Glassyard jövőtáblából

fotó: Erdős Zsófia

művészek között van Csákány István – akinek külön a galéria tereire szabott *Tükör által* című nyitókiállítása nagy siker volt –, Csörgő Attila, El-Hassan Róza, Lakner Antal, az eggyel fiatalabb generáció képviselőjében Puklus Péter és a Prágában élő Radek Brousil. Számunkra fontos szempont, hogy az általunk képviselt, a nemzetközi piacokon már ismert művészek munkáit a hazai gyűjtői közeg számára is jóval egyszerűbben elérhetővé tegyük. Ha nincs képviselő galéria és nincsenek kiállítások, akkor a folyamatos kihívások nélkül a művészek nincsenek kellően stimulálva a hazai művészeti közegben, pedig ez elengedhetetlen feltétele annak, hogy az életmű szempontjából lényeges alkotások létrejöjjenek.

Terveznek-e valamilyen együttműködést, közös tárlatot más budapesti galériákkal?

B. B.: Mi főleg az említett generációra összpontosítunk, hiszen szerintünk ma Magyarországon erre a nemzedékre kicsit kevesebb figyelem irányul, pedig életművük szempontjából most készítik a jelentős alkotásaikat. Az a jelenség, amely az elmúlt három-négy évben megfigyelhetővé vált a hazai üzleti galériás vonatkozásban, hogy különböző galériák működtek együtt egy művészeti korszak népszerűsítéséért, azon kívül, hogy komoly sikereket hoztak – mint például a magyar neovangárd művészet külföldi jelenléte –, azzal is járt, hogy a fókusz némileg elfordult a kortárs művészekről. Mivel mi erre a generációra szeretnénk összpontosítani, ezért egyelőre nem gondolkodunk közös projektben más galériákkal.

Nemrég nyílt meg a galéria második tárlata, amelyen túlsúlyban van a nemzetközi kiállítók aránya. Hogyan képzelik el a Glassyard Galéria pozícióját a kortárs nemzetközi művészeti közegben? A mostani kiállítás értelmezhető-e nyitásként, illetve terveznek-e külföldi vásárokon való részvételt?

B. B.: Nagyon fontos számunkra, hogy aktív résztvevői legyünk a nemzetközi művészeti életnek, ezért is célunk minél több külföldi művész bemutatása, akár egyéni kiállítások alkalmával, akár vásárokon is. Ezen a mostani, második *Pigment. Láthatósági zónák* című, társadalmi problémákra reflektáló tárlaton már tudatosan több nemzetközi vendégművész munkáit tettük ki. Idén tervezzük, hogy egy komolyabb nemzetközi vásáron is megjelenünk, azonban ez még különböző feltételek függvénye.

Mik a tervek a következő kiállításra nézve?

B. B.: Következő, harmadik tárlatunk Csörgő Attila önálló kiállítása lesz. Csörgőnek 2009-óta, lassan tíz éve nem volt kiállítása Magyarországon. Ezalatt a documentán és a Velencei Biennálén is szerepelt, azonban ezekből a munkákból itthon idáig semmit sem lehetett látni. Ez a kiállítás tehát hiánypótló lesz abból a szempontból, hogy egy jelentős életművel rendelkező, a nemzetközi képzőművészeti életben is ismert művész legújabb, illetve az utolsó itthoni tárlata óta készített munkáit mutatjuk be (egyébként a documentán és a Velencei Biennálén szerepelt anyag is látható lesz). Bízunk benne, hogy hasonló sikere lesz majd, mint Csákány István tárlatának.

CSÖRGŐ ATTILA: *Ütközés*, 2018
a Glassyard jövőtáblából

fotó: Csörgő Attila